

Господ на нашия говор



„Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго“ (Колосяни 4:6).

Устенца, бъдете внимателни...

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Ефесяни 4:29

Езикът е единственият инструмент на тялото, който има силата и на смъртта и на живота.

Като деца ние пеехме строфата „Устенца, бъдете внимателни какво говорите“. Но се питам колко от нас наистина са отделили време тогава, или дори сега, за да помислят върху дълбокото значение на това, което пееят.

Библията ни предупреждава ясно относно използването на говора. В Яков 4:11 ни се казва да не говорим зло един на друг. Ефесяни 4:29 казва никаква гнила дума да не излиза от устата ни, но това което е добро. Добрата Книга дори ни съветва относно това кога да говорим и как да го правим. Еклезиаст 3:7 ни казва, че има време да мълчим и време да говорим. Псалм 100:4 ни казва да влезем в портите Му със славословие и в дворовете Му с хваление. В Притчи 15:1 ни се казва, че мекият отговор укротява гнева, а в Матей 5:44 дори сме призвани да благославяме тези, които ни проклинат и ни преследват. Затова е тъжно, че твърде

Финансите и емоционалните му връзки били нестабилни.

често се поддаваме на изкушението и позволяваме на езиките си да станат, както казва Соломон, „пронизващи като нож“ (Притчи 12:18). Често се чудя дали, ако немият бъде благословен със способността да говори, ще я използва по-разумно.

Млад мъж изпаднал в дълбока депресия. Провалил се на важен преглед и това заплашвало мястото му във футболния отбор. Финансите и емоционалните му връзки били нестабилни, и изглеждало, че когато се нуждаел от приятелите си най-много, не можел да ги намери. Те били твърде много ангажирани в своите си работи. Стоял на ръба на самоубийството. Докато се прибирал в къщи една вечер, с вид на паднал духом човек, един минавач го спрял и казал „Синко, каквото и да е станало, нещата ще се подобрят. Помни, че самолетът винаги излита срещу вятъра“. Необходими били 18 думи, за да го извадят от дъното. Красиви думи. Чудесни думи. Думи на утеха и окуражение. Думи на живот.

Тази седмица трябва да стане седмица на промяна, седмица, в която ще оставим настрана лъжата, клюката, клеветата, мръсните думи и други подобни злоупотреби с общуването и на тяхно място ще говорим думи на живот. Докато изучаваме как можем да направим Бог Господ на нашите думи, нека молитвата на сърцата ни да бъде „Господи, вземи устните ми и нека те да бъдат изпълнени с вести от Теб“.

Неделя
Юли 24

За езиците и диалектите

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Псалм 9; Деяния на апостолите 1:8; 1Коринтяни 2:1-5; Колосяни 4:6; Ефесяни 4:15,29; Яков 3:5-13; 4:11.

В различните страни се говорят различни диалекти и езици. Слушайки говорът на Карибите човек може да разбере дали събеседникът му е от Карибски остров като Тринидад и Тобаго, или от Ямайка. Ако говорим за света днес, езикът и отношенията ни могат да кажат дали сме от Европа, Австралия или Африка. Изследванията сочат, че говорът е вербално средство, чрез което говорещият предава мислите и образите в своя ум. Ако говорът изразява мислите ни, ние сме това, което говорим. „Защото, каквото са мислите в душата му - такъв е и той“ (Притчи 23:7).

В Колосяни 4:6 словото на Бога казва: „Това, което говорите, да бъде винаги с благодарат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго“.

Живеем в опасни времена и пророчествата бързо се изпълняват. Христос е вече на вратата. Как това ще повлияе моето говорене като християнин? Докато очакваме Неговото завръщане, викът „Мараната“ трябва да бъде върху устните и в сърцата ни. Възнение трябва да изпълва цялото ни съществуване - да познаваме нашия Господар означава да изживим славата Му. Това трябва да създаде благодарствено

Ние ставаме това, което говорим.

настроение, което е външен израз на признателността ни към Бог Отец. То трябва да се излива постоянно, защото Бог е

действал толкова благосклонно за нас. Самата мисъл трябва да запали огън в душите ни, за да последваме псалмиста: „Ще Те славословя, Господи, с цялото си сърце,

Ще разкажа всичките Твои чудесни дела“ (Псалм 9:1).

В този момент Бог призовава Своя народ към сърдечна служба. Нашите думи - и най-вече животът ни - би трябвало да извяват Христовата благодарат. Пълното предаване може да промени живота на човека, и това трябва да бъде нашето свидетелство. Един мъдър човек веднъж ми каза, че когато Исус е в центъра на живота ти, ти се покланяш; а когато не е, се тревожиш. Исус ли е в центъра на твоя живот?

„Мислете върху тези неща“

През 1947 в Тексас, ФБР установило, че цигара е причинила експлозия на амониев нитрат, като е предизвикала най-голямата индустриална авария, която някога се е случвала. 600 загинали, а още 380 били хоспитализирани. Тя повредила повече от 90% от градските сгради. Щетите били за повече от 4 милиарда долара.

Може ли нещо, така малко и очевидно незначително като цигара да предизвика смъртта на толкова много хора? Възможно ли е животът на толкова много хора да бъде обърнат наопаки поради немарливостта на един човек? Отговорът на тези въпроси е Да. Помислете си: малкият огън може да запали голямата гора (Яков 3:5).

Яков, човек призован от Бога, нише свободно относно теми, които Святия Дух му внушава. Яков настоява неговите събратя да приложат в живота си това, което са изучавали и чули. След това той представя резултатите: кротост, безпристрастност към богатите или бедните, и истинска вяра. Правилното разбиране ще им даде целта на христоподобието. То ще им

покаже необходимостта от контрол над прибързаната, необмислена реч. Замисляли ли сте се някога как един малък огън може да запали една голяма гора? Във Франция през 1999г. една хвърлена от движеща се кола цигара запалва тунела Монт Блан като причинява смъртта на 39 души и загуби на стойност 1 милиард долара. Всичко казано за унищожителната сила на малкия пламък, може да бъде сравнено с потенциалната сила на езика. Църковните членове трябва да избягват не само разрушителното говорене, но също и да не разпръсват унищожителни искри чрез негативно говорене (клюкарстване, лъжа и т.н.). Езикът е опасен инструмент и като такъв е цял свят от порочност. Говорещият зло език има силата да опетнява. Чрез безотговорно говорене цялата църква може да бъде опетнена. Затова Христос каза: „това, което излиза от устата, то осквернява човека“ (Матей 15:11). Разрушителната сила на езика се проявява както в индивидуалния живот, така и в този на църквата.

Яков рисува четири вида животни, които контролираме с езика си и въпреки това него не можем да удържим. Той е непокорен и непостоянен, а когато човешките мисли и говор не са контролирани от Бога, функционират като инструменти на злото и се считат за смъртоносна отрова. Помислете колко много взаимоотношения са нарушени и колко църковни членове обезкуражени. Прибързаната, необмислена реч отблъсква новообърнатите и прави хората само посетители на църквата.

Има ли надежда?

Наистина, човек не може да укроти езика, но ние служим на Бог, Чиего име е Емануил („Бог с нас“). Чрез Неговата жертва на кръста и силата на Святия Дух, ни се дава сила да укротяваме езика. Бяхме създадени по подобие на Бога (Битие 1:26). Въпреки че този образ е бил затъмнен от греха, Бог е осигурил необходимото, за да бъдем възстановени. Не бъдете като някои от членовете в църквата на Яков - проклинащи хората, а благославящи Бога. Ако сте такива Бог все още се отнася с любов към вас и ви призовава от тъмнината в сладкото приятелство и чудесната благодат на Исус Христос. Господ ще действа за нас, ако предадем волята си на Него. Както изворът е едно начало, така и сърцето е източник на думите. Затова бъдете внимателни с какво храните ума си. Така е и с компютъра: „боклук вътре, боклук вън“. Яков внушава, че твоеето говорене показва доколко си истински християнин. Той няма предвид, че обрънатият човек никога няма да падне в грях, но това, което казва е, че истински обрънатият човек няма да се включва в нехристиянско говорене. Яков ясно показва, че е невъзможно истинско богослужение да излиза от зло сърце.

КАК МИСЛИТЕ

1. Яков говори много за силата на нашето говорене. Кои „думи“ (например: лъжи, клюки, осъждане, критикуване, обезкуражаване, гневни думи, проклятия, цинизми и др.) са нанасявали най-много живота ви? Как вашият живот е повлиян от негативните думи на други хора?

2. Кой аспект на говора желае най-много да развиете в живота си? В кой се включвате най-лесно?

3. Направете списък за начините, по които можете да благословите Исус с думите си. С какво този списък се различава или прилича с благословенията ни за другите хора?

4. Защо мислите, че всички искаме да казваме добри и прославящи неща и въпреки това твърде често говорим думи, които рушат? Къде е причината и защо това, което искаме е толкова различно от това, което правим?

СВИДЕТЕЛСТВО

Псалм 9

Изключително важно е да въздигнем Господа в нашия говор. Но, толкова ли е лесна тази задача? Молитвата на Давид бе: „Направи ме да разбирам пътя на Твоите правила; така ще мога да разказвам за Твоите чудесни дела“¹.

Трябва да достигнем до разбирането, че имаме една отговорност - отговорността да изследваме Неговото слово и отговорността да търсим връзка с Него. Ако не, ще се получи: „Боклук вътре, боклук отвън“.

„Ако умовете на младите, както и тези на по-зряла възраст, бяха насочвани правилно, когато се събираха заедно, разговорите им щяха да бъдат върху възвишени теми. Когато умът е чист и мислите издигнати чрез Божията истина, думите ще бъдат от подобно естество, „като златни ябълки в сребърни съдове“².

Злато в сребърни съдове! Какъв забележителен контраст! Този начин на говорене трябва да е много важен. Наистина „Силата на речта е талант, който би трябвало усърдно да се развива. От всички дарби, получени от Бога,

Трябва да бъдем обучени да говорим.

тази е с най-голямо благословение. С гласа ние разчувстваме и увещаваме, с него принасяме молитва и възхваля към Бога, разказваме на другите за любовта на Изкупителя. Ето защо е

толкова важно да бъде така обработен, че да е най-полезен за доброто“³.

Подразбира се, че трябва да бъдем обучени да говорим. Защо е необходимо и какъв е смисълът на това? Просто казано „Когато Христос бъде правилно разкрит в нашето говорене, то ще има сила да обръща душите към Него“⁴.

„Кдето и да сме, би трябвало да търсим възможности да говорим на другите за Спасителя. Ако следваме Христовия пример на добротворство, сърцата ще се разтворят за нас така, както се разтваряха за Него. Не рязко, а с такт, роден от Божествената любов, можем да говорим за Онзи, Който „лучи и между десет хиляди“ и „цял е прелестен“ (Песен на песните 5: 10,16). Това е най-възвишеното дело, в което можем да употребим таланта на речта. Той ни бе даден, за да представим Христос като прощаващия греховете Спасител“⁵. Той ни е даден, за да можем да Го представим като Исус Христос, нашия Господ.

КАК МИСЛИТЕ

1. Какъв е процесът за очистването на ума и думите?

2. Прочетете Еклесиаст 3:7. Как дарът на мълчанието изтъква гара на говоренето?

3. Призовани сме да бъдем настойници. Как бихте описали настойничеството на говоренето?

1. Вести към младите, стр. 427.

2. Пак там, стр. 427.

3. Притчи Христови, стр. 335.

4. Пак там, стр. 338.

5. Пак там, стр. 339.

„Нека гумите от устата ми...“

ЧЕРНО НА БЯЛО

Псалм 19:14; 34:13; Колосяни 4:6

Спомням си, че семейните ни богослужения в детството ми винаги завършваха с библейския стих „Думите на устата ми и размишленията на сърцето ми нека бъдат угодни пред Тебе, Господи, Канаро моя и избавителю мой“ (Псалм 19:14). Толкова свикнах с тези думи, че те просто се изплъзваха от устата ми без да се замислям за дълбокото им значение.

Защо е толкова важно да внимаваме какви думи излизат от устата ни и да обуздаваме езика (Псалм 39:1)? Много хора не осъзнават последиците от своите думи; не разбират ефекта им.

От гледна точка на физиката, звукът е акустична вълна, която се появява, когато някакъв трептящ източник (като човешките гласни струни) повлияе на еластичен посредник (като въздуха). Когато звуковата вълна достигне тъпанчето на ухото на слушателя, трептенията се предават на вътрешното ухо (кохлеа), където механичните трептения се трансформират

Думите са убежденията на душата ни.

в нервни импулси, които се изпращат до мозъка. Резултатът е усещането за звук. Звуковата вълна, която бива генерирана, е резултат от предаване на енергия и според закона за запазване на енергията, тя никога не може да бъде разрушена. Веднъж чух някой да казва, че думите, които говорим, никога не напускат атмосферата - че те не изчезват никога напълно. Достоверността на това изявление е спорна, тъй като законът за запазване на енергията казва също, че макар и да не се унищожава, енергията може да се промени по вид. Това изявление ни кара да спрем и да помислим.

Павел учеше мъдро: „Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго“ (Колосяни 4:6). Петър също осъзнава последиците от своето говорене. В Матей 26:69-75 четем за неговото отричане от Христос. Петър отказа три пъти да признае връзката си с Исус като каза: „Не познавам човека!“ (стих 72). Но поради своите думи той беше лесно идентифициран като последовател на Христос (стих 73). Говоренето му го издаде. Петър разбира силата на изговорената дума, минавайки по трудния път.

Когато се шегувате или правите саркастична забележка относно някого, помислете как думите ви могат да повлияят на този човек. „Пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене“ (Псалм 34:13). Думите не са просто вибрации на въздушни частици; те са убежденията на душата ни.

Ако искаме да видим промяна и да направим Христос Господ на говоренето си, трябва да Му позволим да създаде у нас чисто сърце и да обновява Духа Си в нас, така че каквото и да правим или говорим да бъде за Негова слава.

Как да позволим на Христос да управлява

ИМА КАК

Псалм 34:1-3; Тим 2:6-8; Яков 1:19

Да позволим на Христос да бъде Господ на речта ни означава да разберем отговорността за думите си. Бихме искали всяка дума да Го почита и да бъде благословение на другите. Бог бива прославен, когато Го хвалим. Благословения се изливат, когато разказваме за Неговата доброта и Неговата сила да спасява. За да може Христос да управлява речта ни, Той трябва да управлява първо умовете ни. Решаващо е предаването на Него, а също и размишлението върху словото Му и неподобната Му любов. Тъй като речта ни е израз на мислите ни (Лука 6:45), думите ни ще бъдат смислени и изпълнени с любов.

Христовото господство над езика ни ще се забелязва във всяка ситуация. Ето няколко ежедневни начина, чрез които можем да използваме думите си, за да Го почитаме и да благославяме другите.

1. Говорете за Неговата доброта. Как отговаряте, когато някой ви попита „Как си?“ Използвайте възможността да славите Бога! Преди да промърморите „горе-долу“ или „добре“, помислете за доброта и

**Как отговаряте,
когато някой ви
попита „Как си?“**

и верността на вашия Отец и за надеждата, която имате в Него. Преди да се усетите, ентусиазирано ще казвате нещо като „Супер съм. Бог е добър към мен“ или „Уморен съм, но Бог ми дава надежда и радост“.

Трябва да говорим за неотслабващата Божия доброта във всяка ситуация (Псалм 34:1-3). Не само Го прославяме, но и веселим сърцата, включително и своето.

2. Окуражавайте и насърчавайте другите. Обучавайте вниманието си. Обърнете внимание на другите около вас. Посрещнете техните нужди от надежда и подкрепа чрез мощния дар на речта. Заслужава си да запомняме обещанията в Библията, за да ги споделяме с другите, които са обезкуражени. Изграждайте другите с думите си и нека вашата критика бъде конструктивна и тактична. Както някой е казал „Тези, които издигат света нагоре и го тласкат напред са тези, които повече очкуражават отколкото критикуват“.

3. Мислете. Не се чудете защо говорите за това, което правите. Мислете за думите си преди те да напуснат устните ви: Дали не прекалявам? Ще засегна ли другите? Разсъжденията ми смислени ли са? Основано ли е мнението ми на библейски принципи? Нека бъдем бавни да говорим (Яков 1:19) и безупречни, когато го правим (Тим 2:6-8).

КАК МИСЛИТЕ?

По-лесно ли е да кажете любезна дума на непознат, отколкото на член от семейството? Обяснете отговора си.

Хвалете Господа

МОЯТА ГЛЕНА ТОЧКА

Яков 3:9,10

Бог възнамеряваше речта да бъде използвана за прослава на Него и за благословение на другите.

Преди две седмици загубих един проект, който ми носеше 20% от крайната оценка. Търсих го четири дни без успех. Тогава, когато бях най-отчаян, Господ използва гумите на един напълно непознат човек, за да ми даде надежда и насърчение. Спомних си, че бях в банката, когато го държах последния път и затова отидох да го потърся там. Въпреки че не го намерих там, получих мир, надежда и насърчение в гумите на служителя: „Не се притеснявай! Бог ще ти помогне!“ Почувствах, че 10-килограмовия товар, който разнасях наоколо, бе премахнат. Почувствах мир за пръв път от четири дни. Като по чудо ми се обадиха от къщи същия този ден, за да ми кажат, че са намерили проекта. Благодаря на Бога, че даде на служителя гуми на мир и утеха, за да погори на обременената ми душа почивка в Исус Христос.

Чрез свидетелството за Неговата доброта - това, което Той е направил за нас и това, което Той ще направи за други - ние наистина използваме речта си да благославяме другите като им даваме надежда и насърчение. Всички се нуждаем от насърчение. Ефесяни 4:29 заявява: „Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на тия, които слушат“.

Почувствах мир за пръв път от четири дни.

Ясно е, че клякарството, лъжата и злословенето нямат място в живота ни като християни. Не можем да продължаваме да поднасяме благословения на Бога, докато проклинаме други (Яков 3:9,10). „Има хора, които винаги говорят, клякарят и лъжесвидетелстват, които сеят семена на разногласие и предизвикват борба. Небето счита тези хора за най-ефективните служители на Сатана“*. Господ на нашите гуми иска да използва този дар като свидетелство за Своята доброта към нас и за издигане на другите. Така че вместо да проклинате другите, благославяйте Господа - издигайте името Му.

Когато позволяваме на Исус Христос да бъде Господ на речта ни, молитвата ни трябва да бъде: „Ще благославям Господа по всяко време, похвала към Него ще бъде винаги в устата ми. С Господа ще се хвали душата ми; Смирението ще чуят това и ще се зарадват“ (Псалм 34:1,2).

КАК МИСЛИТЕ

Лука 6:45 показва, че гумите отразяват мислите ни. Ако това е вярно, как вашите приятели биха описали съдържанието на ума и сърцето ви, според това, което чуват да говорите най-много?

*Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 607.

ИЗСЛЕДВАНЕ

Пс.37:29-31; Яков 1:26

С ДВЕ ДУМИ

Нашият Създател ни е дал две очи, две уши и само една уста. От всички тези пет части на тялото, устата има силата да вреди на останалите. Защото думите следват мислите, които пораждаат чувства, които имат за последица поведение. Дори тонът и отношението, които се крият зад думите ни трябва да бъдат проверявани всеки път. Необходимо е всяка сутрин да молим Христос да бъде пазител на умовете ни. Трябва да си закончаваме устата, освен ако нямаме да кажем нещо позитивно, изцелително, или нещо, което би било полезно. Преди да станем от леглото си можем да кажем на глас или тихо следното: „Нека думите на устата ми и размишленията на сърцето ми бъдат угодни пред тебе, Господи, Сила моя и Избавителю мой.“ (Пс.19:14, НКJV)

А ЗАЩО НЕ?

- Направи две колонки. Наименувай едната „Думи, които нанаяват“, а другата - „Думи, които изцеляват.“ Във всяка колона напиши думи или изрази, които човек може да чуе в коридора на църквата, по време на общ обяд или някое друго църковно събиране.
- Намери няколко текста от Библията, в които героите използват думи, с които нанаяват другите. След това намери текстове, в които героите използват думи, с които изцеляват или помагат на другите. Помисли за резултата от всеки един от двата сценария и приложението им днес.
- Сподели с приятел твоя опитност, в която думите, изговорени от някого са имали огромно въздействие върху живота на хората, които са ги чули.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

The Adventist Home, гл.71

Eugene H. Peterson, The Message, James 3.